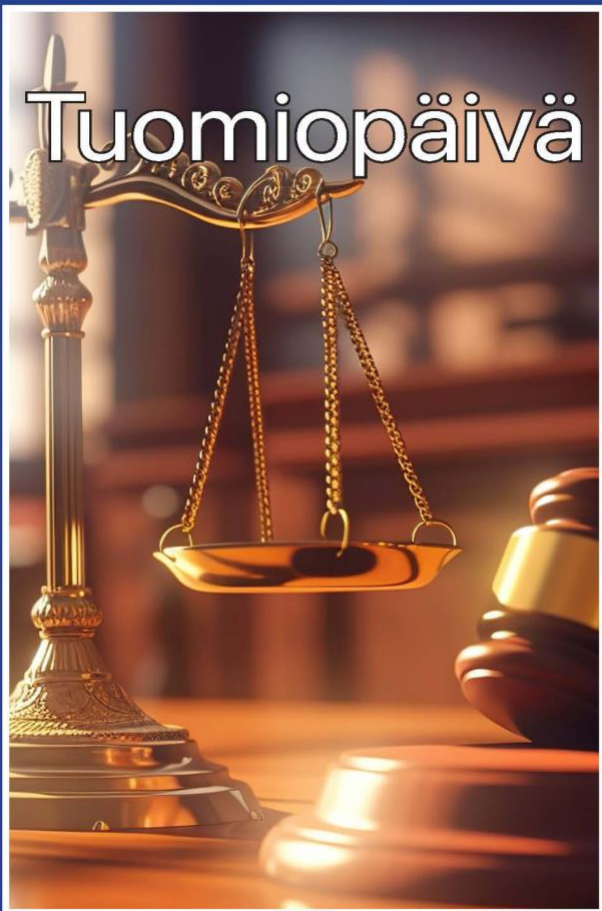

Tuomiopäivä

Tuomiopäivä

"Taivaat riemuitkoot, ... maa iloitkoot, ... pellot riemuitkoot ja kaikki, mitä niillä on, ... kaikki metsän puut riemuitkoot Herran edessä, sillä hän tulee ... tuomitsemaan maailman vanhurskaudella ja kansat totuudellaan."
Psalmi 96:11-13

Raamatun opetus tulevasta tuomion päivästä koko ihmiskunnalle on sekä rauhoittava että toivoa herättävä. Se on yhdenmukainen tekstimme kutsun kanssa, jossa kaikkia kehoitetaan iloitsemaan siitä, että Herra tulee "tuomitsemaan maailman vanhurskaudella ja kansat totuudella". Apostoli Paavali vahvisti tämän päivän tulemisen puhuessaan Areopiksella. Hän kertoi kansalle, että Jumala on määrännyt päivän, jolloin "hän tuomitsee maailman vanhurskaudella" Jeesuksen Kristuksen kautta, ja että hän on "antanut kaikille ihmisille varmuuden siitä, että hän on herättänyt hänet kuolleista". Apostolien teot 17:31

Tuleva tuomion päivä, jonka Herra on määrännyt pelastussuunnitelmassaan, on enemmän kuin aika, jolloin vanhurskaille annetaan palkkansa ja jumalattomille langetetaan rangaistuksensa. Se on

myös koeaika, jonka aikana ihmisillä on mahdollisuus valita, perustuen täydelliseen tietoon asiaan liittyvistä kysymyksistä, Herran tottelemisen ja tottelemattomuuden, vanhurskauden ja vääryyden välillä.

Tämä tarkoittaa, että tuomion päivä ei ole tavallinen 24 tunnin päivä, vaan, kuten Raamattu opettaa, koko tuhatvuotinen aikakausi. Se on itse asiassa sama tuhat vuotta, jonka aikana Kristus hallitsee maata, sillä hän on sekä tuomari että kuningas. Jeesuksen uskolliset seuraajat ovat tuona aikakautena hänen kanssaan hallitsevia kuninkaita tuhat vuotta, ja he myös osallistuvat hänen kanssaan maailman tuomitsemiseen. Ilmestyskirja 20:4; 1. Korinttolaiskirje 6:2

Nämä Raamatun kauniit ja harmoniset opetukset peittyvät virheellisellä näkemyksellä, että jokaisen yksilön ikuinen kohtalo on Jumalan peruuttamattomasti päättänyt kuoleman hetkellä. Tälle ajatukselle ei ole raamatullista tukea (paitsi siltä osin kuin se koskee niitä, jotka ottavat Kristuksen vastaan ja omistavat elämänsä jumalalliseen palvelukseen tässä evankeliumin aikakaudessa).

Päinvastoin, Jeesus sanoi, että niitä, jotka eivät hyväksy hänen opetuksiaan, ei tuomita nyt, vaan myöhemmin. ”Jos joku kuulee minun sanani eikä usko, minä en tuomitse häntä: . . . se sana, jonka minä olen puhunut, se tuomitsee hänet viimeisenä päivänä .” (Joh. 12:47, 48). Kuinka kauniisti tämä sopii yhteen tekstimme lupauksen kanssa, että tulevaisuuden onnellisella tuomion päivänä ihmiset tuomitaan ”totuuden” perusteella, sillä Jeesuksen sanat ovat varmasti totuus.

Nykyinen tuomion päivä

Jeesuksen lausunto, että ne, jotka eivät nyt usko hänen sanojaan, eivät tule tuomituiksi, viittaa siihen, että ne, jotka uskovat ja tulevat hänen seuraajikseen, tulevat tuomituiksi nykyhetkellä. Tämä on totta. Mutta jotta voimme ymmärtää sen merkityksen täysin, meidän on ymmärrettävä, että sana ”tuomio”, sellaisena kuin se käytetään Raamatussa tässä yhteydessä, tarkoittaa enemmän kuin pelkkää tuomion langettamista; se sisältää myös ajatuksen oikeudenkäynnistä, joka johtaa tuomioon.

Siksi Raamatussa puhutaan kristityistä, jotka ovat nyt oikeudenkäynnissä. Pietari puhuu ”uskonne koettelemuksesta” ja sanoo, että se on ”paljon

kallisarvoisempaa kuin katoava kulta” (1. Piet. 1:7). (1. Piet. 1:7). Hän kirjoitti myös: ”Älkää ihmetelkö sitä tulista koettelemusta, joka teitä koettelee, ikään kuin teille tapahtuisi jotain outoa.” (1. Piet. 4:12). Kristittyjen koettelemus on selvästi ankara. Mutta palkkio on vastaavasti suuri. ”Ole uskollinen, kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.” Ilm. 2:10

Mainittuaan kristittyjen ”tulisen koettelemuksen” tai tuomion Pietari selittää edelleen: ”Aika on tullut, jolloin tuomio on aloitettava Jumalan huoneesta. Ja jos se alkaa ensin meistä, mikä on niiden loppu, jotka eivät tottele Jumalan evankeliumia? Ja jos vanhurskas tuskin pelastuu, missä sitten jumalattomat ja syntiset ilmestyvät?” (1. Pietarin kirje 4:17,18). Tämä teksti osoittaa selvästi, että nykyinen aika on tuomion aika uskoville, ”Jumalan huoneelle”.

Tämä on vasta alkua Herran tuomion työlle. Pietari kysyy: ”Missä jumalattomat ja syntiset ilmestyvät [tuomittaviksi]?” Tässä tekstissä apostoli ei vastaa omaan kysymykseensä, ja jotkut päättelevät, että epäuskoisille ei ole tulevaa tuomiota, vaan he ilmestyvät ikuiseen piinaan.

Jeesus kuitenkin vastasi toisin. Kuten edellä on mainittu, hän sanoi, että ne, jotka kuulevat eivätkä usko, jätetään toistaiseksi huomiotta ja tuomitaan hänen "sanallaan" "viimeisenä päivänä". (Joh. 12:47,48). Tässä ihmeellisessä vakuutuksessa Mestari tekee selväksi, että epäuskoisten tuomio ei tapahdu tässä elämässä, että heidän ikuisesta kohtalostaan ei tehdä päätöstä nyt eikä ennen "viimeistä päivää".

Ilmaisu "viimeinen päivä" ei viittaa yksilön nykyisen elämän viimeiseen päivään. Samaa ilmaisua käytti Martta, kun hän sanoi veljestään Lasaruksesta: "Tiedän, että hän nousee ylös ylösnousemuksessa viimeisenä päivänä." (Joh. 11:24). Huomaa, että "viimeinen päivä" on ylösnousemuksen aika. Se on tuhatvuotinen päivä, jolloin Kristus hallitsee ja tuomio tapahtuu – viimeinen suuri päivä tai ajanjakso jumalallisessa suunnitelmassa ihmisten lunastamiseksi ja pelastamiseksi synnistä ja kuolemasta.

Jo mainituista teksteistä käy ilmi, että vain Mestarin pyhitettyjä seuraajia tuomitaan nyt elämänsä ajan. Heille ei ole toista koetusaikaa, ja jos emme huomaa, että tämän tosiasian vahvistavat pyhät kirjoitukset koskevat vain kristittyjä, saatamme

helposti olettaa, että koetusaikaa ei ole kenellekään muulle kuin nykyisessä elämässä.

Kukaan ei kuitenkaan voi olla elämänsä ajan koetuksella, kun hän on vielä tuomittu. Ja siinä asemassa ovat kaikki, jotka eivät ole ottaneet Kristusta vastaan pelastajanaan ja ovat pyhitettyjä tekemään Jumalan tahtoa. Uskovat puolestaan tulevat uskonsa perusteella vapautetuiksi tuomiosta, joka tuli ihmisen päälle isä Aadamin kautta. Uudessa asemassaan Herran edessä heillä on ”elämän vanhurskauttaminen”, jossa ei ole ”tuomiota”. Roomalaiskirje 5:18; 8:1

Jeesus paljastaa tämän merkityksen suhteessa tulevaan tuomion päivään sanoessaan: ”Joka kuulee minun sanani ja uskoo minua lähettäneeseen, sillä on [uskossa] iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomioon [kreikaksi ”krisis”, tarkoittaa tuomiota], vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.” (Johannes 5:24). Tämä kertoo meille selvästi, että uskovat siirtyvät nyt uskossa kuolemasta elämään eivätkä tule tuomittaviksi tulevaisuudessa; heidän tuomionsa tai oikeudenkäyntinsä on nyt.

Tämä on suuri totuus, joka on otettava huomioon, jos haluamme ymmärtää maailman tulevan

tuomionpäivän tarkoituksen ja sen seuraukset. Se sulkee esimerkiksi pois näkemyksen, että se on aika, jolloin syntiset erotetaan pyhistä, ja että erottaminen perustuu päätöksiin, jotka on tehty aiemmin, kun kukin kuoli; sillä Jeesus korostaa, että ”pyhät”, hänen todelliset seuraajansa, eivät tule lainkaan esiintymään siinä tulevassa tuomiossa.

Ylönousemuksessa

Kuten jo mainittiin, Jeesus sanoi, että uskovat siirtyvät kuolemasta elämään. Tämä perustuu tietysti uskoon. Jumalan näkökulmasta he eivät ole enää tuomittuja. Jeesus viittaa heihin Johanneksen evankeliumissa 5:29, jossa hän sanoo, että ne, jotka ovat tehneet hyvää, ”tulevat esiin . . . elämän ylönousemukseen”. Heidän tuomionsa on jo tapahtunut, ja ylönousemuksessa heidät palkitaan ”kunnian, kirkkauden ja kuolemattomuuden” kanssa, joita he ovat ahkerasti etsineet ”kärsivällisesti jatkamalla hyviä tekoja”. Roomalaiskirje 2:7

Ne, jotka ovat tehneet pahaa

Jeesus vakuuttaa meille, että ylönousemus ei ole vain ”hyvää tehneille”, sillä hän sanoo, että kaikki haudoissa olevat kuulevat hänen äänensä ja tulevat

esiin (Joh. 5:28). Kuitenkin, kuten seuraava jae ilmoittaa, vain ne, jotka ovat tehneet hyvää, tulevat esiin ”elämän ylösnousemukseen”, sillä ne, jotka ovat ”tehneet pahaa”, tulevat esiin ”tuomion ylösnousemukseen”. Jeesuksen käyttämä kreikankielinen sana on ”krisis”, ja yleisessä käännöksessä se on käännetty väärin ”tuomio”.

Kreikankielinen sana ”krisis” tarkoittaa ratkaisevaa koetuksen aikaa tai kokemusta. Tämä kristittyjen ratkaiseva koetus on nykyisessä elämässä, ja jos he läpäisevät sen menestyksekkäästi (), he nousevat elämään ylösnousemuksessa. Mutta kaikki muut nousevat ”tuomiota varten”, eli tuomion tai oikeudenkäynnin päivään. Heille suuri kriisi, jossa heidän ikuinen kohtalonsa päätetään, tapahtuu sen jälkeen, kun he ovat heränneet kuoleman unesta.

Tuleva tuhatvuotinen koetus aika maailmalle on tavallaan toinen tuomio ihmiskunnalle, ensimmäinen oli Eedenin puutarhassa. Se oli ensimmäisten vanhempiemme tuomion päivä, ja sen tulos koski koko ihmiskuntaa. Siinä oikeudenkäynnissä tai kriisissä Aadam rikkoi jumalallista lakia ja tuomittiin kuolemaan. Perinnöllisyyden kautta hänen lapsensa jakoivat hänen rangaistuksensa. Kuten apostoli Paavali

kirjoitti: "Yhden rikkomuksen kautta tuli tuomio kaikille ihmisille." Roomalaiskirje 5:18

Jumala valisti Aadamin hänen tahdostaan, hänen laistaan. "Älä syö hyvän ja pahan tuntemuksen puusta", Herra sanoi. (1. Mooseksen kirja 2:17). Tämä oli yksinkertainen laki. Siinä ei ollut mitään monimutkaista tai vaikeasti ymmärrettävää. Aadamin tuomio oli seurausta hänen päätöksestään toimia vastoin hänelle ilmoitettua totuutta. Hänen tottelemattomuutensa ei vain tuonut kuolemaa, vaan johti myös ymmärryksen menetykseen. Pimeys, joka liittyi Jumalaan ja hänen tahtoonsa, oli väistämätön seuraus hänen "lankeemuksestaan", ja Aadamin jälkeläiset ovat myös perineet häneltä tämän "pimeyden" perinnön. Jesaja kuvaa tätä maailman yleistä tilaa sanoen: "Pimeys peittää maan ja paksu pimeys kansat." Jesaja 60:2

Jumala ei kuitenkaan lakannut rakastamasta ihmiskuntaa. Itse asiassa hän "rakasti maailmaa niin paljon", että lähetti rakkaan Poikansa lunastamaan Aadamin ja hänen sukupolvensa kuolemasta. Hän myös järjesti Kristuksen kautta valaistuksen maailmalle. Joten, kun Jesaja kuvaili kansojen "paksua pimeyttä", hän lisäsi: "Mutta Herra nousee sinun yllesi, ja hänen kunniansa

näkyä sinun päälläsi. Ja pakanat tulevat sinun valoosi, ja kuninkaat sinun nousemasi kirkkauteen.”
jakeet 2,3

Tämän mukaisesti Jeesus julisti: "Minä olen maailman valo" (Joh. 8:12). Meille kerrotaan myös, että hän on se todellinen valo, joka "valaisee jokaisen ihmisen, joka tulee maailmaan" (Joh. 1:9). Kaikki ihmiset eivät ole vielä saaneet valaistusta evankeliumista, joka loistaa Jeesuksen Kristuksen kasvoissa. Suurimmalle osalle ihmiskuntaa pätee edelleen Johanneksen sanat: "Valo loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei sitä käsittänyt." Joh. 1:5

On selvää, että ne, jotka eivät ymmärrä valoa, eivät voi hyväksyä sitä eivätkä iloita siitä. Siksi Jeesus sanoi: "Jos joku kuulee minun sanani eikä usko, minä en tuomitse häntä." (Joh. 12:47). Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Siunattuja ovat silmänne, koska ne näkevät, ja korvasi, koska ne kuulevat." (Matteus 13:16). Kun Jeesus selitti, ettei hän tuomitse niitä, jotka kuulevat hänen sanansa eivätkä usko niitä, hän antoi syyksi profetian, jonka hän siteerasi ja sovelsi itseensä ja työhönsä: "Hän on sokaissut heidän silmänsä ja kovettanut heidän sydämensä, jotta he eivät näe silmillään eivätkä ymmärrä

sydämellään, kääntyisivät ja minä parantaisin heidät.” Joh. 12:40

Jeesus sanoi: ”Jumala ei lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan sen hänen kauttaan.” (Johannes 3:17). Usko Kristukseen, siihen todelliseen Valoon, on ainoa ehto, jolla kuka tahansa voi vapautua tästä tuomiosta. Mutta koska edes nyt ihmiset eivät kokonaisuudessaan ymmärrä Valoa, on ilmeistä, että tulevaisuudessa on tarpeen valaistuksen ja tuomion päivä.

Kuolleet kuulevat

Olemme jo siteeranneet Mestarin sanat, joissa hän vakuuttaa meille, että ne, jotka nyt kuulevat ja uskovat hänen sanansa, saavat elämän – nyt uskossa ja todellisuudessa ylösnousemuksessa – ja että nämä eivät tule tulevaisuudessa tuomittaviksi maailman kanssa (Joh. 5:24). Mutta jakeet 28 ja 29 laajentavat toivoa huomattavasti. Jeesus vahvistaa siellä, että ”kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin”. Ne, jotka ovat uskoneet ja osoittaneet uskollisuutensa ennen kuolemaa, pääsevät silloin välittömästi iankaikkiseen elämään. Kaikille muille annetaan

täysi mahdollisuus uskoa, ja ne, jotka uskovat, saavat elää.

Se, että kuoleman jälkeen on mahdollisuus kuulla totuus ja uskoa, on joillekin uusi ajatus. Mutta se on raamatullinen ajatus. Missään Raamatussa ei sanota, että mahdollisuus saada elämä Kristuksen kautta olisi rajoitettu nykyhetkeen. Jokainen kristitty uskoo, että Jumala on armollinen ja kärsivällinen syntisiä kohtaan. Mutta jostain syystä on omaksuttu virheellinen näkemys, että jumalallinen armo ulottuu vain ihmisen kuolemaan asti ja että Jumala ei voi olla armollinen yksilöä kohtaan sen hetken jälkeen, kun hän vetää viimeisen henkäyksensä.

Tälle rajoittuneelle näkemykselle ei ole raamatullista tukea. Jumalallisesta näkökulmasta koko epäuskoinen maailma on kuollut synnissä, ja neljäentuhatta vuotta ennen Jeesuksen ensimmäistä tulemistä Jumala antoi tuomittujen maailmojen vaipua kuolemaan tekemättä mitään valistaakseen ja pelastaakseen heitä. Se, että Jumala lähetti Jeesuksen lunastajaksi ja pelastajaksi, osoitti, että Jumala rakasti ihmisiä. Mutta saadakseen elämän hänen kauttaan heidän täytyy uskoa; mutta ne miljoonat, jotka kuolivat ennen Kristuksen tulemistä, eivät todellakaan saaneet tilaisuutta uskoa häneen.

Sen jälkeen on kuollut lukemattomia miljoonia, joilla ei ole ollut mahdollisuutta uskoa, koska he eivät ole koskaan kuulleet ainoasta nimestä, joka on annettu taivaassa ja ihmisten keskuudessa, jonka kautta he voivat pelastua (Apostolien teot 4:12). Lisäksi Jeesuksen oman todistuksen mukaan monet, jotka kuulevat hänen opetuksensa, eivät ymmärrä niihin liittyviä asioita. Kiittäkäämme Jumalaa näiden puolesta siitä varmuudesta, jonka Jeesus antaa meille, että hän ei ole tuominut heitä, vaan että heidät tuomitaan myöhemmin hänen ”sanansa” perusteella.

”Hänen totuudellaan”

Jeesuksen lausunto, että hänen sanansa tekevät lopullisen tuomion epäuskoisille, on sopusoinnussa tekstin kanssa, joka julistaa, että tuona onnellisena aikana Herra tuomitsee ihmiset ”totuudellaan” (Psalmit 96:13). Tämä on kaunis ajatus. Se tarkoittaa, että koko ihmiskunta valaistaan totuudella Jumalasta, ja tämän valaistuksen perusteella heille annetaan mahdollisuus totella ja elää.

Tämä loistava tosiasia, jota Raamattu opettaa niin selvästi, tuo esiin monia Raamatun tekstejä ja lupauksia, jotka muuten ovat ristiriidassa

keskenään. Esimerkiksi Johanneksen evankeliumissa 1:9 sanotaan, että Jeesus on ”todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, joka tulee maailmaan”. Tämä ei tietenkään pitänyt paikkaansa niiden osalta, jotka kuolivat ennen Kristuksen tuloa! Eikä se ole pitänyt paikkaansa lukemattomien miljoonien osalta sen jälkeen. Mutta tällä tekstillä on todellinen merkitys, koska on siunattu varmuus siitä, että tulevaisuudessa on valaistumisen päivä.

Ilmeellisessä profetiassa tuosta päivästä, Kristuksen tuhatvuotisesta hallituskaudesta, annetaan lupaus, että ”maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren”. Jesaja 11:9

Sefanja kertoo paljastavassa profetiassa, joka on nyt täyttymässä apostoli Paavalin kuvaaman sosiaalisen järjestyksen hajoamisessa, jota hän kutsuu ”tämän pahan maailman”, että tämän ahdistuksen ajan jälkeen Herra ”antaa kansalle puhtaan kielen [viestin], jotta he kaikki voivat kutsua Herran nimeä ja palvella häntä yksimielisesti”. Galatalaisille 1:4; Zefania 3:8,9

Profeetta Jeremia kertoo meille tulevasta ajasta, jolloin Herra tekee ”uuden liiton Israelin huoneen ja

Juudan huoneen kanssa” ja selittää, että silloin jumalallinen laki kirjoitetaan ihmisten sydämiin. Tieto Herrasta on silloin niin yleistä, että kaikki tuntevat hänet, ”pienimmästä suurimpaan”. Jeremia 31:31-34

Apostoli Paavali sanoo: ”Jumala [...] haluaa, että kaikki ihmiset pelastuvat ja tulevat tuntemaan totuuden. Sillä on yksi Jumala ja yksi välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus, joka antoi itsensä lunnaksi kaikkien puolesta, mikä todistetaan aikanaan.” 1. Timoteuksen kirje 2:3-6

Ensi silmäyksellä tässä esitetty järjestys näyttää olevan ristiriidassa muiden pyhien kirjoitusten kanssa, joissa vaaditaan, että ihmisen on ensin tunnettava totuus ja sitten tämän tiedon perusteella uskottava ja pelastuttava. Tässä apostoli puhuu ensin ”pelastumisesta” ja sitten totuuden tuntemisen saamisesta.

Tässä tapauksessa Paavali ei kuitenkaan käytä sanaa ”pelastettu” kuvaamaan ikuista pelastusta, joka seuraa evankeliumin uskomisesta ja noudattamisesta. Pikemminkin hän kertoo meille, että on Jumalan tahto, että kaikki, jotka ovat kuolleet tietämättöminä ainoasta nimestä, jonka kautta meidän on pelastuttava, herätetään

henkisestä kuolemasta saadakseen tilaisuuden tulla totuuden tuntemiseen. Toisin sanoen, Paavali käyttää sanaa ”pelastettu” kuvaamaan sitä, mitä Jeesus lupasi sanoessaan, että kaikki haudoissaan olevat kuulevat hänen äänensä ja nousevat esiin.

Suuri totuus, jonka kaikkien on opittava ja hyväksyttävä saadaksean iankaikkisen elämän, on se, että Jeesus Kristus maistoi Jumalan armosta kuoleman ”kaikkien puolesta” (Heprealaiskirje 2:9). Paavali puhuu tästä ”kaikkien lunnas”, ja juuri tämä suuri totuus on se, joka ”todistetaan [tehdään tunnetuksi] aikanaan”. Ilmaisua ”oikea aika” on hyvin merkityksellinen. Se osoittaa, että Jumalan rakastava suunnitelma ihmiskunnan lunastamiseksi ja pelastamiseksi etenee järjestyksessä ja ennalta sovitun suunnitelman mukaisesti, jossa jokaisella hänen rakastavan suunnitelmansa osalla on oikea aikansa. Nykyinen aikakausi ja nykyinen elämä ovat oikea aika joillekin ymmärtää Totuus ja siten uskoa ja totella. Tuhatvuotisen valtakunnan aikana ja sen jälkeen, kun valistumaton maailma on herännyt kuolemasta, on oikea aika heille saada evankeliumi todistettua ymmärrettävällä tavalla. Silloin on heidän oikea aikansa totella ja elää.

”Ja kirjat avattiin”

Ilmestyskirja 20:12-15 on yksi Raamatun erittäin mielenkiintoisista kohdista, joka liittyy maailman tulevaan tuomionpäivään. Tässä symbolisessa profetiassa ihmisten tuleva valaistuminen kuvataan kirjojen avaamisen idealla. Tämä upea kuvaus tuomionpäivästä kuuluu seuraavasti:

”Ja minä näin kuolleet, pienet ja suuret, seisovan Jumalan edessä, ja kirjat avattiin, ja toinen kirja avattiin, joka on elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin niiden perusteella, mitä kirjoissa oli kirjoitettu, heidän tekojensa mukaan. Ja meri antoi kuolleet, jotka siinä olivat, ja kuolema ja helvetti antoivat kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin kukin tekojensa mukaan. Ja kuolema ja tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema. Ja jokainen, jota ei löydetty kirjoitettuna elämän kirjaan, heitettiin tuliseen järveen.”

Kristuksen tuhatvuotisen hallituskauden aikana, kun kuolleet herätetään, he ”seisovat Jumalan edessä” siinä mielessä, että Kristuksen lunastustyön kautta alkuperäinen tuomio ei enää vaikuta heihin, ja jokaisella on mahdollisuus uskoa, totella ja elää. Mutta tämä mahdollisuus vaatii

jumalallisen armon lisäilmentymää. ”Kirjat” on avattava.

Tämä on kuvallinen tapa kertoa meille, että hän tuomitsee ihmiset ”totuudellaan” (Psalmit 96:13). ”Kirjat” sisältävät totuuden, ja ne on avattava, sillä niin kauan kuin ne ovat suljettuina, totuus on piilossa ja ihmiset ”eivät ymmärrä sitä”.

Olemme tietysti tietoisia joidenkin näkemyksestä, että tässä kohdassa mainitut kirjat sisältävät kaikkien kuolleiden menneiden elämien muistiinpanot ja että nämä kirjat avataan tuomion päivänä, jotta voidaan selvittää, kuka on kelvollinen ja kuka kelvoton. On kuitenkin huomattava, että profetiassa mainitaan tuomittavien ”teot” erillään ”kirjoista”, sillä tuomio perustuu kirjoissa oleviin asioihin, ”heidän tekojensa mukaan”. Tärkeää on, että tuomio perustuu siihen, missä määrin heidän tekonsa ovat kirjoissa olevan totuuden mukaisia.

Loppujen lopuksi Herran ei tarvitsisi tutkia minkään syntisen tekojen kirjaa päättääkseen hänen kelvollisuudestaan tai kelvottomuudestaan elämään, sillä hän tietää, kuten Raamattu sanoo, että ”ei ole yhtäkään vanhurskasta, ei yhtäkään” (Roomalaiskirje 3:10). Jopa Jeesuksen uskolliset seuraajat () olisivat kelvottomia elämään, jos heitä

tuomittaisiin heidän omien epätäydellisten tekojensa perusteella.

Herra tietää, että kukaan ei ole elämän arvoinen omien tekojensa perusteella. Mutta jumalallinen rakkaus tarjosi tien paeta tuomiosta uskomalla Kristukseen, hänen "sanaansa" ja hänen verensä ihmeelliseen uhraukseen. Mutta aitoa uskoa ei voi olla, ellei ole tietoa, johon usko voi perustua. Siksi tämä tieto annetaan, "kirjat" avataan tuhatvuotisen tuomion päivänä.

Jumala on oma tulkkinsa, ja Jesajan kirjassa 29:11-18 hän puhuu jälleen näistä symbolisista "kirjoista" ja siitä, mitä niiden avaaminen merkitsee. Tässä kohdassa kerrotaan "sinetöidystä kirjasta", joka annetaan oppineelle ja sitten oppimattomalle. Kumpikaan ei kykene "lukemaan" tai ymmärtämään sen sisällön merkitystä.

Lopulta kirja avataan – "Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat, ja sokeiden silmät näkevät pimeydestä ja hämärästä." Kontekstista käy selvästi ilmi, että "sinä päivänä" tarkoittaa Kristuksen valtakunnan aikaa. Ja siitä päivästä annetaan lupaus: "Myös nöyrät lisäävät iloaan Herrass , ja ihmisten köyhät iloitsevat Israelin Pyhästä." jae 19

”Heidän tekojensa mukaan”

Ilmestyskirjan 20:12-15:n tuomionpäivän profetiassa ”Jumalan edessä seisovat” kuolleet ovat niitä, jotka Herra tietää olleen pahoja. He ovat niitä, joita Jeesus kuvaili, kun hän lupasi, että ne, jotka ”ovat tehneet paha, [tulevat] tuomion ylösnousemukseen”. (Joh. 5:29). Viittaukset tekoihin koskevat siis heidän tekojaan valtakunnassa, sen jälkeen kun he ovat oppineet, kuolleet ja vastanneet avoimien kirjojen sanomaan.

Profetiassa sanotaan, että myös ”toinen kirja” avataan. Se on nimeltään ”elämän kirja”. Kuolleet, jotka seisovat Jumalan edessä ja joita tuomitaan sen perusteella, kuinka he ovat noudattaneet kirjoissa olevia asioita, olivat aiemmin ikään kuin merkittyinä kuoleman kirjaan, sillä he olivat kaikki Aadamin ”kirjassa”. Paavali ilmaisee ajatuksen hieman eri tavalla sanoen: ”Kuten kaikki kuolevat Aadamissa”, mutta hän lisää: ”niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa”. 1. Korinttolaiskirje 15:22

Siten Kristuksen elämän kirja avataan ihmiskunnalle, ja kun jokainen tuomittu ihmisrotu – herää kuolemasta ja valaistuu – hyväksyy totuuden ja tottelee sitä, hänen nimensä merkitään kyseiseen

kirjaan. Tämän elämän kirjan avaamisen tarkoituksena ei ole selvittää, kenen nimet siinä ovat, vaan merkitä siihen niiden nimet, jotka ”tekojensa perusteella” osoittavat rakkautensa totuuteen, jonka perusteella ihmiset sitten tuomitaan. Psalmit 96:13

Tulisjärvi

Ilmestyskirjan 20:13 mukaan kuolema ja helvetti luovuttavat kuolleensa. Siksi kuolleilla on mahdollisuus seistä Jumalan edessä. Helvetti, tai hades, kuten se on kreikankielisessä tekstissä, on kuoleman tila, ei kidutuksen paikka. Kun kuolleet ovat palanneet helvetistä, sekä kuolema että helvetti heitetään ”tuliseen järveen”, jota kuvataan ”toiseksi kuolemaksi” (jae 14). Sitä ei kutsuta ”toiseksi kuolemaksi”, koska kaikki tulisen järven tuhoamat kuolevat toisen kerran, vaan koska se on toinen kerta, kun kuolemanrangaistus pannaan täytäntöön.

Tulijärvessä, joka on toinen kuolema, jopa kuolema itsessään kuolee. Maapallon lopulliseen puhdistukseen sisältyy kaikkien niiden tuhoaminen, joiden nimiä ei lopulta ole kirjoitettu elämän kirjaan. Nämä heitetään tulijärveen, toiseen kuolemaan, ei kidutettaviksi, vaan tuhottaviksi.

Se kunniakas päivä, jolloin Herra tuomitsee ihmiset totuudellaan, on heille suosiollinen aika. ”Kun sinun tuomiosi ovat maassa, maailman asukkaat oppivat vanhurskauden.” (Jesaja 26:9). Mutta silloinkin on tahallaan pahoja, jotka kieltäytyvät tottelemasta totuutta. Tästä seuraava jae julistaa: ”Mutta kun pahoille osoitetaan armoa, he eivät opi vanhurskautta; jopa vanhurskauden maassa he jatkavat pahuuden tekemistä eivätkä kunnioita Herran majesteettisuutta.” Jesaja 26:10

Ilmaisu ”vanhurskauden maa” kuvaa olosuhteita, jotka vallitsevat maan päällä Kristuksen hallituskaudella. Pietari viittaa samaan aikaan sanoen: ”Me odotamme hänen lupaamiaan uusia taivaita ja uutta maata, maailmaa, joka on täynnä Jumalan vanhurskautta.” (2. Pietarin kirje 3:13). Pietari viittaa tähän ihmiskunnan uuteen aikakauteen ”jumalattomien ihmisten tuomion ja tuhon päivänä” (2. Pietarin kirje 3:7). Se tarkoittaa tuhoa kaikille tällaisille, sillä heidät ”hävitetään kansan keskuudesta” (Apostolien teot 3:23).

Kuten Pietari kuitenkin osoittaa, vain ne, jotka kieltäytyvät kuulemasta ja tottelemasta totuutta, kun se heille esitetään, paljastuvat jumalattomiksi ja tuhotuiksi. Totuuden valaisevan vaikutuksen alla heidän tahallinen luonteensa paljastuu.

Lampaat ja vuohet

Toinen opetus tulevasta tuomion päivästä on Jeesuksen vertaus lampaista ja vuohista (Matteus 25:31-46). Vertauksen ajankohta tunnistetaan alkusäkeestä: "Kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki pyhät enkelit hänen mukanaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle." Jeesus istuu "kirkkauden valtaistuimellaan" tuhannen vuoden hallituskautensa aikana. Kreikankielisessä tekstissä "enkelit", jotka ilmestyvät Kristuksen kanssa kirkkaudessa, ovat "sanansaattajia". Viittaus koskee hänen kirkkoaan, niitä, jotka uskovat tämän aikakauden aikana ja jotka osoittautuvat uskollisiksi kuolemaan asti ja tulevat kirkastetuiksi hänen kanssaan apukuninkaina ja tuomareina.

Tämän "kirkkauden valtaistuimen" eteen kaikki kansat kootaan, ja ne jaetaan niin kuin lampaat ja vuohet jaetaan, kertoo vertaus. Tämä ei ole jako kirkon ja maailman välillä, sillä kirkko on Herran kanssa valtaistuimella. Jakautuminen tapahtuu pikemminkin niiden maailman ihmisten välillä, jotka eivät ole aiemmin olleet valaistuneita ja kuolleet epäuskoisina. He ovat "kuolleet, pienet ja suuret", jotka "seisov in edessä Jumalan edessä", kun

"kirjat" avataan. Jotkut uskovat ja tottelevat, toiset eivät, joten jakautuminen kahteen luokkaan tapahtuu. Ilmestyskirja 20:12

Kaikki kansallisuudet osallistuvat tuohon tulevaan tuomionpäivän tapahtumaan. Jeesus sanoi toisella kertaa, että tuomionpäivänä olisi "sodomalle ja gomorralle siedettävämpää" kuin niille, jotka hylkäsivät ja vainosivat häntä (Matteus 10:15). Tämä tarkoittaa, että kaukaisen menneisyyden pahaisten kaupunkien asukkaat herätetään kuolemasta ja heille annetaan mahdollisuus katua, uskoa ja elää.

Se on siedettävämpää noille jumalattomille kaupungeille kuin israelilaisille, jotka hylkäsivät Jeesuksen, koska he eivät olleet tehneet niin suurta syntiä valoa vastaan. Mutta se on siedettävää kaikille! Kaikki herätetään ja valaistaan, ja jos he ovat kuuliaisia valolle, totuudelle, heidät tuomitaan kelpoiksi elämään ikuisesti.

Vertauksessa "lampaat" palkitaan avuliaisuudestaan ja yhteistyöhalukkuudestaan. Jeesus sanoi omille opetuslapsilleen: "Uuden käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä." (Joh. 13:34). Kun totuuden kirjat, Jeesuksen sanat, joiden perusteella

ihmiset tuomitaan, avataan, havaitaan, että kaikkien elämään kelpoiksi todettujen jumalallisten vaatimusten perustana on jumalallisen rakkauden arvostaminen ja harjoittaminen, se suuri epäitsekkyyden periaate, joka saa ihmisen kiinnostumaan enemmän lähimmäisestään kuin itsestään.

Tämä ominaisuus löytyy lampaiden luokasta. Tämän vuoksi he kuulevat Jeesuksen tervetulleeksi toivottavat sanat: "Tulkaa, minun Isäni siunatut, perikää valtakunta, joka on teille valmistettu maailman perustamisesta asti." (Matteus 25:34). Tämä on maan valtakunta, joka alun perin annettiin ensimmäisille vanhemmillemme, mutta jonka he menettivät, kun he eivät totelleet Jumalaa ja ajettiin Eedenistä kuolemaan. Tuhatuotisen tuomion päivän päättyessä tämä valtakunta palautetaan kaikille, jotka silloin ovat siihen kelpollisia. Juuri tätä palauttamista Pietari kuvaa "korvauksena". Apostolien teot 3:20-23

Vertauksen "vuohet" ovat Ilmestyskirjan 20:15 mukaisia, joiden nimiä ei löydy elämän kirjasta. He ovat Jesajan 26:10 mukaisia jumalattomia ja Apostolien tekojen 3:23 mukaisia, jotka kieltäytyivät kuuntelemasta tuon ajan suurta Opetusta ja "tuhotaan kansan keskuudesta".

Jeesuksen mukaan vuohien luokka ”menee ikuiseen rangaistukseen”, kun taas lampaat saavat ikuisen elämän. (Matteus 25:46). Sana ”rangaistus” () tässä tekstissä on peräisin kreikan kielestä ja tarkoittaa ”katkaista”. Toisin sanoen ”vuohet” katkaistaan elämästä – tuhotaan. Jakeessa 41 tämä symboloidaan tulella – tulella, joka on yksi ihmiselle tunnetuista tuhoisimmista voimista – ”valmistettuna perkeleelle ja hänen enkeleilleen”.

Kiitos Jumalalle, että jopa paholainen ja hänen mukanaan olevat epäpyhät enkelit tuhotaan siinä symbolisessa tulijärvessä, jonka Ilmestyskirjan kirjoittaja julistaa ”toiseksi kuolemaksi”. Sillä välin jokaisella Aadamin lapsella on ollut täysi mahdollisuus hyväksyä Jumalan armo, joka on annettu Kristuksen lunastustyön kautta. Kukaan ei menetä elämää tai jää ilman pelastusta, paitsi ne, jotka täyden valaistuksen huolimatta kieltäytyvät uskomasta ja tottelemasta totuutta.

Tämä laajennettu näkemys Jumalan armon ja rakkauden suuresta laajuudesta pitäisi herättää meissä entistä suuremman halun palvella ja miellyttää Häntä, sillä meillä on ihmeellinen tilaisuus osallistua jumalalliseen pelastussuunnitelmaan kadotetun ihmiskunnan puolesta. Elämän lahjan saaminen Kristuksen kautta on ihmeellinen osoitus

Jumalan armosta. Mutta tämän lisäksi meillä on Kristuksen kautta suuri kunnia olla Jumalan ja Hänen rakkaan Poikansa kumppaneita kadotetun maailman sovittamisessa.

Kun otetaan huomioon ihmiskunnalle vielä varatut ihmeelliset siunaukset, siunaukset, jotka tulevat ihmisille tuhatvuotisen tuomion päivänä, ei ole ihme, että psalmisti kehotti koko luomakuntaa ylistämään Herraa, koska ”hän tulee tuomitsemaan maan”. Sillä ”hän tuomitsee maailman vanhurskaudella ja kansat totuudellaan”. Psalmit 96:13